

بیانیه جمعی از زنان آذربایجان

هم اکنون کشور ما در شرایطی به سر می برد که روز به روز بر محدودیتهای فردی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی در آن افزوده می شود. این تضییقات، پیامدهای بسیار نامطلوب تری را گریبانگیر جامعه خواهد کرد. زنان آذربایجانی اعتراض خود را به ادامه این روند اعلام نموده و خاطر نشان می کند:

۱ - تشدید فیلترینگ سایتهای و توقیف نشریات و اخطار به آنها مبنی بر اجتناب از طرح مسائل جدی اجتماعی و ... موجب به بن بست کشیدن روند دمکراتیزه کردن جامعه و بی محتوایی مطبوعات و جراید شده و نهایتاً جریانهای اجتماعی را به سوی حرکات افراطی سوق خواهد داد. ما زنان آذربایجانی اعتراض خود را به توقیف نشریات، از جمله توقیف ماهنامه "دیپماج" که به تحلیل معضلات آذربایجان و انعکاس قابلیت های آن می پرداخت و در صدد ارتقا بار تئوریک فعالان اجتماعی آن بود و علاوه بر آن تریبونی آزاد برای جنبش مستقل زنان آذربایجان نیز محسوب می شد، اعلام می کنیم. نمونه های متعدد دیگری را می توان برشمرد، از جمله نشریه دانشجویی "تلنگر" که برای طرح مسائل زنان با انتشار اولین شماره خود توقیف شد! و هیئت تحریریه و مدیر مسئول آن به حراست دانشگاه تبریز فرا خوانده شدند.

ما خواستار رفع لغو امتیاز و توقیف نشریات مستقل آذربایجان و پایان دادن به ارباب مدیران مسئول مطبوعات هستیم و اخطار به ماهنامه ها و فصلنامه هایی که برخی شماره های خود را به طرح مسائل زنان اختصاص می دهند، محکوم می کنیم.

۲ - جنبش زنان آذربایجان همچنان که از پیشتازان "کمپین یک میلیون امضا برای تغییر قوانین تبعیض آمیز علیه زنان" بود- چنان چه در ابتدا بیشتر شهرهای پیشتازین حرکت، بعد از تهران از شهرهای آذربایجان بودند - معتقد است آشنایی زنان با حقوق داشته و نداشته شان، مهمترین راه برای تعیین و تثبیت خواسته های آنان به شمار می آید. ما کماکان حامی کمپین به عنوان کف مطالبات زنان هستیم و این را حق مسلم و ابتدایی هر کسی می دانیم که ذیل خواسته های خود را امضا کند. ما هر گونه تهدید یا دستگیری و ارباب فعالین جنبش زنان را محکوم می کنیم.

۳ - احقاق حقوق زنان، هدف مشترک فعالین جنبش زنان است. در حالی که زنان ترک، کرد، عرب و... خواسته های مدنی خود را با دیگر زنان فعال در جنبش زنان پیوند زده اند، در راستای احقاق حقوق ملی خویش و... نیز مبارزه می کنند و بیشترین هزینه ها را متحمل می شوند. چنان چه در ماه های گذشته شاهد دستگیری زنان دگراندیش ترک در نقاط مختلف آذربایجان بوده ایم؛ زنانی که هم دغدغه برابری زنان و مردان را دارند و هم دغدغه برابری حقوق اقوام و ملل ایرانی را. اما آن چه تامل برانگیز است، عدم پوشش خبری مناسب دستگیریهای فوق چه از جانب جنبش زنان ایران و چه از جانب دیگر گروهها و فعالین سیاسی است که نتیجه اتخاذ چنین رویکردی بازگذاشتن دست سرکوب گران است که با خیال راحت و به دور از نظارت ناظرین حقوقی و افکار عمومی، به اتهامات واهی تجزیه طلبی و بدون در نظر گرفتن کمترین حقوقی، با بیرحمانه ترین برخوردها، این افراد را دستگیر و روانه زندان می کنند و همین امر ظلمی مضاعف در حق این فعالان است.

جنبش زنان آذربایجان، ضمن ابراز ناراضی خود از تهدید، بازداشت و شکنجه فعالان اجتماعی و سیاسی آذربایجان که اغلب آنها در شرایط بسیار بدی بسر می برند، معتقد است، ادامه این روند بر کینه و نفرت

مردم این خطه افزوده و باز تاکید می‌کنیم، راه را برای حرکات افراطی هموار می‌کند. ما زنان عمیقا درک می‌کنیم که خانواده‌ها و همسران این زندانیان از جمله **عطیه طاهری** همسر سعید متین‌پور، **رقیه علیزاده** همسر عباس لسانی و خانواده‌های رضا متین پور و جلیل غنی‌لو و... بسیار معذب تر از خود آنها هستند.

ما خواهان آزادی این زندانیان، به ویژه آزادی فوری و بدون قید و شرط **لیلا حیدری** هستیم که به هنگام ملاقات با همسر زندانی خود، بهروز صفری (از فعالان سیاسی آذربایجان) بازداشت و اکنون پنجمین ماه دستگیری خود را در بند ۲۰۹ زندان اوین در حالی می‌گذراند که به گفته منابع خبری و بنا به گزارش گزارشگران حقوق بشر، بارها در زندان دچار حمله‌های قلبی و میگرن شده است، بطوری که دو بار در حین بازجویی، بیهوش شده و حتی مسئولان بهداری نسبت به وضعیت او هشدار داده‌اند.

لذا، ما زنان آذربایجانی فعال در جنبش زنان، ضمن تاکید و توجه بر حقانیت مطالبات قومی (ملی)، خواستار آزادی هر چه سریعتر **لیلا حیدری**، باتوجه به وخامت وضعیت سلامتی وی هستیم و از تمامی فعالین جنبش زنان و نهادهای مدنی و فعالین سیاسی انتظار داریم با امضای بیانیه برای آزادی لیلا حیدری، با ما همصدا شده و زنان آذربایجان را یاری دهند.

فعالین جنبش زنان

۸۶/۱۰/۲۹

آذربایجان